

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. sausio 28 d. Nr. 21RE1- (AG1-427/09-2025)

Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės (pranešėja), Lionelos Gelmanienės, Beatos Labutytės ir Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo S. Z. skundą atsakovei Prienų rajono savivaldybės administracijai dėl Prienų rajono savivaldybės administracijos 2025-12-16 rašto Nr. R3-5982 ir 2025-12-17 rašto Nr. R3-6044 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus,

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas kreipėsi į Komisiją su skundu, prašydamas panaikinti Prienų rajono savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) 2025-12-16 raštą Nr. R3-5982 (toliau – ir Skundžiamas raštas 1) ir 2025-12-17 raštą Nr. R3-6044 (toliau – ir Skundžiamas raštas 2) ir įpareigoti atsakovę išsamiai atsakyti į pareiškėjo 2025-12-10 prašyme pateiktą klausimą.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad 2025-12-10 kreipėsi į Administraciją su klausimu: „ar Administracijos Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjo pareigas galėtų eiti asmuo, kuris negali įvardyti Prienų rajono savivaldybės biudžeto dydžio“. Administracija 2025-12-16 rašte Nr. R3-5982 į šį klausimą neatsakė ir apsiribojo bendro pobūdžio teiginiais apie pareigybės funkcijų reglamentavimą. Pareiškėjas 2025-12-16 raštu Administracijos pakartotinai prašė nedelsiant pateikti atsakymą į jai skirtą pareiškėjo klausimą, kurį suformulavo 2025-12-10 rašte. Administracija 2025-12-17 raštu Nr. R3-6044 nurodė, kad atsisako nagrinėti pareiškėjo pakartotinį prašymą, kadangi „dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi ir Jūs nepateikėte naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą“.

Pasisakydamas dėl teisės į objektyvų ir nešališką prašymo nagrinėjimo pažeidimą, cituoja Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) išaiškinimą, kad net ir tais atvejais, kai asmens kreipimusi nesiekama apginti konkrečios subjektinės teisės ar teisėto intereso, pareiškėjas turi procesinę teisę į objektyvų, visapusišką ir nešališką jo kreipimosi išnagrinėjimą, o viešojo administravimo subjektas privalo pateikti atsakymą teisės aktuose nustatyta apimtimi ir sąlygomis (LVAT 2012-10-18 sprendimas administracinėje byloje Nr. A492-2452/2012). LVAT 2012-10-18 sprendime administracinėje byloje Nr. A492-2452/2012 nurodyta, kad ginčo atveju vertinama, ar institucija tinkamai įgyvendino pareiškėjo teisę į objektyvų ir nešališką jo kreipimosi nagrinėjimą. Taip pat cituoja Komisijos praktiką, kurioje pabrėžta, kad viešojo administravimo subjektas privalo įvertinti konkretaus kreipimosi turinį ir pateikti motyvuotą bei išsamų atsakymą, o ne apsiriboti formaliomis ar abstrakčiomis nuorodomis „pareiškėjas turėjo teisę į visapusišką ir objektyvų jo prašymo išnagrinėjimą“, o ginčijamas institucijos raštas vertintinas tuo aspektu, ar tokia teisė buvo tinkamai įgyvendinta (Komisijos 2025-10-03 sprendimas Nr. 21RE-(AG-744/01-2025)).

Pažymi, kad Administracija šių pareigų nevykdė. Skundžiamame rašte 1 nepateiktas joks vertinimas ir neatsakyta į pareiškėjo suformuluotą konkretų klausimą. Bendro pobūdžio nuorodos į teisės aktus ir pareigybės aprašymą negali būti laikomos tinkamu prašymo išnagrinėjimu pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (*toliau – VAI*) reikalavimus.

Pasisakydamas dėl *neteisėto atsisakymo nagrinėti pakartotinį kreipimąsi* nurodo, kad pati Administracija Skundžiamame rašte 2 rašte rėmėsi VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto norma. Tačiau VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktas gali būti taikomas tik tuo atveju, kai ankstesniame atsakyme yra iš esmės ir visapusiškai išnagrinėtas pareiškėjo prašymas. Kadangi Skundžiamu raštu 1 Administracija iš esmės neatsakė į pareiškėjo klausimą, ji neturėjo teisinio pagrindo atsisakyti nagrinėti pareiškėjo pakartotinį prašymą ir priimti Skundžiamo rašto 2. Toks atsisakymas laikytinas formaliu ir pažeidžiančiu pareiškėjo teisę į objektyvų jo prašymo nagrinėjimą.

Pasisakydamas dėl *gero viešojo administravimo principo ir motyvavimo pareigos pažeidimo* nurodo, kad pagal VAI 3 straipsnį, viešojo administravimo subjektai privalo laikytis teisėtumo, objektyvumo ir skaidrumo principų, institucijos pareiga pateikti motyvuotą sprendimą reiškia, kad teisiniai argumentai ir teisės aktų nuorodos turi būti pateikti pačiame sprendime, o ne formuojami vėliau ar pakeičiami kituose raštuose. Administracijos veiksmai rodo, kad pradinis sprendimas buvo priimtas formaliai, be tinkamo teisinio pagrindimo, todėl laikytinas neteisėtu ir nepagrįstu.

Atsakovė Prienų rajono savivaldybės administracija prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą

Atsiliepime į pareiškėjo skundą Administracija nurodė faktines aplinkybes ir išskyrė esminius pareiškėjo nesutikimo su skundžiamais atsakovės raštais argumentus: „1) „Rašte Nr. R3-5982 nepateiktas joks vertinimas ir neatsakyta į Pareiškėjo suformuluotą konkretų klausimą. Bendro pobūdžio nuorodos į teisės aktus ir pareigybės aprašymą negali būti laikomos tinkamu prašymo išnagrinėjimu pagal VAI reikalavimus.“. 2) „Pažymėtina, kad pati Administracija 2025 m. gruodžio 17 d. rašte referavo į VAI 11 str. 3 d. 3 p. Normą (Priedas Nr. 4). Tačiau VAI 11 str. 3 d. 3 p. gali būti taikomas tik tuo atveju, kai ankstesniame atsakyme yra iš esmės ir visapusiškai išnagrinėtas Pareiškėjo prašymas. Kadangi 2025 m. gruodžio 16 d. raštu Nr. R3-5982 „Dėl informacijos pateikimo“ Administracija iš esmės neatsakė į Pareiškėjo klausimą, ji neturėjo teisinio pagrindo atsisakyti nagrinėti Pareiškėjo pakartotinį prašymą ir priimti 2025 m. gruodžio 17 d. raštą Nr. R3-6044 „Dėl informacijos pateikimo“. Toks atsisakymas laikytinas formaliu ir pažeidžiančiu Pareiškėjo teisę į objektyvų jo prašymo nagrinėjimą.“. 3) Pagal VAI 3 str. viešojo administravimo subjektai privalo laikytis teisėtumo, objektyvumo ir skaidrumo principų. Institucijos pareiga pateikti motyvuotą sprendimą reiškia, kad teisiniai argumentai ir teisės aktų nuorodos turi būti pateikti pačiame sprendime, o ne formuojami vėliau ar pakeičiami kituose raštuose. Administracijos veiksmai rodo, kad pradinis sprendimas buvo priimtas formaliai, be tinkamo teisinio pagrindimo, todėl laikytinas neteisėtu ir nepagrįstu.“

Pasisakydama dėl pirmojo pareiškėjo skundo argumento, kad Skundžiamame rašte 1 nepateiktas joks vertinimas ir neatsakyta į pareiškėjo suformuluotą konkretų klausimą, pažymi, kad į pareiškėjo klausimą – „<...>ar Administracijos Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjo pareigas galėtų eiti asmuo, kuris negali įvardyti Prienų rajono savivaldybės biudžeto dydžio“ pareiškėjui buvo aiškiai atsakyta, kad „Prienų rajono savivaldybės administracijos Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjo (pareigybės specializacija - strateginis ir finansinis planavimas savivaldybėje bei savivaldybės biudžeto rengimas ir kontrolė) atliekamas funkcijas reglamentuoja Lietuvos Respublikos teisės aktai bei jo pareigybės aprašymas. Darbuotojas, atliekantis minėtas funkcijas, jas turi išmanyti ir atlikti, vadovaudamasis aukščiau nurodytais teisės aktais.“. Atsakovės atsakyme akivaizdžiai ir neginčijamai yra nurodyta Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjo pareigybės specializacija, iš kurių išplaukia ir jos atliekamos funkcijos bei aiškiai nurodyta, kad minėtas funkcijas atliekantis darbuotojas jas turi išmanyti. Nurodo, kad, vertinant atsakymą skaidrumo, logiškumo, lingvistiniu principais, pareiškėjui jis turėjo būti absoliučiai aiškus. Pažymi, kad į tokį suformuluotą pakankamai sąlyginį pareiškėjo klausimą, atsakovė kitaip ir negalėjo atsakyti.

Nesutinka su antruoju pareiškėjo skundo argumentu, kad VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktas gali būti taikomas tik tuo atveju, kai ankstesniame atsakyme yra iš esmės ir visapusiškai

išnagrinėtas pareiškėjo prašymas, ir nurodo, kad iš LVAT praktikos matyti, kad draudimas vykdyti pakartotinę administracinę procedūrą netaikomas tais atvejais, kai asmens pakartotinis prašymas priimti sprendimą yra ne dėl to paties dalyko ir (ar) ne tuo pačiu pagrindu (*žr., pvz., LVAT 2014-06-05 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-762/2014; 2014-05-29 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-736/2014; 2012-01-16 nutartį administracinėje byloje Nr. A756-37/2012*). Nagrinėjamu atveju byloje atsakovė Skundžiamu raštu 2, vadovaudamasi VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, atsisakė nagrinėti pareiškėjo 2025-12-16 prašymą, kadangi dėl to paties klausimo pareiškėjui buvo atsakyta ankstesniu atsakovės Skundžiamu raštu 1 ir pareiškėjas nepateikė naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

Nesutinka su trečiuoju pareiškėjo skundo argumentu ir remiasi LVAT praktika, jog kiekvienu konkrečiu atveju, vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą VAI 10 straipsnio taikymo aspektu, turi būti atsižvelgiama į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialiosios teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose. Šia teisės norma iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas (*žr., pvz., LVAT 2017-09-14 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-709-415/2017; 2021-09-01 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2457-575/2021; 2023-08-28 nutartį administracinėje byloje Nr. A-1776-1047/2023; ir kt.*). Viešojo administravimo sistemai priklausančių kompetentingų institucijų sprendimai privalo būti tikslūs, suprantami, nedviprasmiški, jų motyvų išdėstymas – adekvatus ir pakankamas, leidžiantis suinteresuotam subjektui suvokti, kokios priežastys lėmė vienokį ar kitokį valdžios institucijos sprendimą.

Atkreipia dėmesį, kad nagrinėjamu atveju visiškai netinkamas pareiškėjo argumentas, kad institucijos pareiga pateikti motyvuotą sprendimą reiškia, kad teisiniai argumentai ir teisės aktų nuorodos turi būti pateikti pačiame sprendime, o ne formuojami vėliau ar pakeičiami kituose raštuose. Pažymi, kad jokių kitų atsakovės raštų, kuriuose būtų patikslinta pareiškėjui Skundžiamame rašte 1 teikta informacija, nėra, todėl aukščiau minėtas argumentas visiškai netinkamas ir nepagrįstas, tuo pačiu nebuvo pažeisti ir skaidrumo, teisėtumo bei objektyvumo principai.

Akcentuoja, kad pagal ginčijamų atsakovės raštų turinį, akivaizdu, kad juose yra nurodyti pagrindiniai teisiniai ir faktiniai argumentai, o pareiškėjas galėjo suprasti jų pasekmes ir efektyviai realizuoti savo teisę į teisminę gynybą.

Skundas atmestinas

Byloje ginčas kilo dėl Prienų rajono savivaldybės administracijos 2025-12-16 rašto Nr. R3-5982 ir 2025-12-17 rašto Nr. R3-6044 teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas kreipėsi į atsakovę su 2025-12-10 prašymu „Dėl informacijos pateikimo“, kuriuo prašė atsakyti į klausimą: „ar Administracijos Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjo pareigas galėtų eiti asmuo, kuris negali įvardyti Prienų rajono savivaldybės biudžeto dydžio“ (*toliau – Klausimas 1*).

Atsakovė Skundžiamu raštu 1 informavo pareiškėją, kad Administracijos Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjo (pareigybės specializacija – strateginis ir finansinis planavimas savivaldybėje bei savivaldybės biudžeto rengimas ir kontrolė) atliekamas funkcijas reglamentuoja Lietuvos Respublikos teisės aktai bei jo pareigybės aprašymas. Darbuotojas, atliekantis minėtas funkcijas, jas turi išmanyti ir atlikti, vadovaudamasis aukščiau nurodytais teisės aktais.

Pareiškėjas dar kartą kreipėsi į atsakovę su 2025-12-16 prašymu „Dėl informacijos pateikimo“, kuriame pažymėjo, kad pareiškėjas nurodė konkretų klausimą, t. y. Klausimą 1, tačiau į jį negavo atsakymo, prašė nedelsiant pateikti atsakymą į minėtą klausimą. Taip pat pareiškėjas prašė nurodyti, ar Skundžiamame rašte 1 pateiktą poziciją suformavo tik jame įvardyti Administracijos

darbuotojai V. D. ir J. M. Tuo atveju, jeigu minėtą poziciją formavo ir kiti Administracijos pareigūnai, pareiškėjas prašė juos nurodyti (*toliau – Klausimas 2*).

Atsakovė Skundžiamu raštu 2 informavo, kad į pareiškėjo prašymą jau atsakyta Skundžiamu raštu 1 ir vadovaujantis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, pareiškėjo 2025-12-16 prašymas pakartotinai nagrinėjamas nebus, kadangi dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi ir pareiškėjas nepateikė naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Dėl antrojo prašymo, informavo pareiškėją, kad Skundžiamo rašto 1 rengėja yra Administracijos Teisės, personalo ir civilinės metrikacijos skyriaus vedėja V. D., o jį pasirašė Administracijos direktorė J. M.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja VAI ir su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai.

VAI nustato asmenų teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų jų prašymų ir skundų nagrinėjimą, taip pat garantuoja teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus. VAI numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAI 2 straipsnis 10 dalis); skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą dėl pažeistos asmens teisės ar teisėtų interesų, prašant juos apginti (VAI 2 straipsnis 12 dalis).

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės Asmens prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 (*toliau – Taisyklės*) nuostatas (VAI 11 straipsnio 1 dalis).

Taisyklių 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Pagal Taisyklių 45 punktą, į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktuali klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Taisyklių 29 punkte nurodyta, jog prašymai ir skundai gali būti nenagrinėjami VAI 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais, taip pat kituose įstatymuose nustatytais pagrindais.

VAI 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu: <...> paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą (3 punktas).

Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad kiekvienas asmuo turi teisę gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, kitų biudžetinių įstaigų viešąją informaciją apie jų veiklą, oficialius jų dokumentus (kopijas), taip pat informaciją, kurią minėtos įstaigos turi apie jį patį. To paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos privalo Teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo ir kitų įstatymų nustatyta tvarka teikti viešąją informaciją, taip pat turimą privačią informaciją, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, kai privati informacija neteikiama.

Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo (*toliau – ir Įstatymas*) 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad šio įstatymo tikslas – nustatyti asmenų teisės gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, valstybės ir savivaldybių valdomų įmonių, viešųjų įstaigų ar šių subjektų asociacijų, regionų plėtros tarybų informaciją apie jų veiklą bei šių institucijų ir kitų juridinių asmenų, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 2 punkte, duomenis, kuriais jie disponuoja ir (ar) kuriuos jie tvarko vykdydami viešojo administravimo įgaliojimus,

suteiktus VAĮ nustatyta tvarka, kituose įstatymuose nustatytas funkcijas, įskaitant viešųjų paslaugų teikimo funkcijas, ir kuriuos būtų galima pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams, įgyvendinimo priemonės ir tvarką.

Pažymėtina, kad pagal Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 1 punktą šis įstatymas, be kita ko, taikomas viešąsias funkcijas atliekančioms valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, valstybės ir savivaldybių valdomoms įmonėms ir viešosioms įstaigoms, kurių savininkė ar dalininkė yra valstybė ar savivaldybė ir kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų, įskaitant bibliotekas, muziejus ir valstybės archyvus, taip pat šių subjektų asociacijoms ir regionų plėtros taryboms. To paties straipsnio 2 dalyje, be kita ko, įtvirtintos išimtys, kai Įstatymas netaikomas, pavyzdžiui, duomenims, kuriuos teikti draudžia įstatymai ar jais vadovaujantis priimti kiti norminiai teisės aktai, įskaitant duomenis, kurie nėra prieinami dėl nacionalinio ar visuomenės saugumo, šalies gynybos interesų, statistinių duomenų konfidencialumo, komercinio konfidencialumo arba kurie sudaro valstybės, tarnybos, banko, komercinę, profesinę paslaptį (3 punktas), taip pat duomenims, kurių teikimą riboja įstatymai ar jais vadovaujantis priimti kiti norminiai teisės aktai, taip pat kai pareiškėjai turi pagrįsti prašomų duomenų panaudojimo tikslą (4 punktas).

Įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad institucija ir valstybės valdomas subjektas, teikdami duomenis, įskaitant pakartotiniam naudojimui skirtus duomenis, vadovaujasi šiais principais: 1) duomenų išsamumo – pareiškėjui turi būti pateikti visi pagal teisės aktus teiktini jo prašymo turinį atitinkantys duomenys; 2) duomenų tikslumo – pareiškėjui teikiami duomenys turi atitikti institucijos ar valstybės valdomo subjekto disponuojamus duomenis; 3) teisėtumo – institucijos ir valstybės valdomo subjekto veiksmai teikiant duomenis grindžiami šiuo ir kitais įstatymais ar kitais norminiais teisės aktais; 4) objektyvumo – institucijos ir valstybės valdomo subjekto darbuotojai, teikdami duomenis, turi būti nešališki ir objektyvūs; 5) pagalbos – pareiškėjams teikiama pagalba įgyvendinant teisę gauti duomenis; 6) duomenų prieinamumo – sudaromos palankios sąlygos pareiškėjams naudoti duomenis neatsižvelgiant į jų veiklos tikslus ir teisinę formą, o prireikus nustatomos tik būtiniausios teisinės, techninės ir (arba) finansinės duomenų teikimo pareiškėjams sąlygos; 7) abipusio naudojimo – institucija ir valstybės valdomas subjektas pareiškėjui pateiktus duomenis prireikus vėliau naudoja patys; 8) nediskriminavimo – duomenų pakartotinio naudojimo sąlygos turi būti tokios, kad būtų nediskriminuojami pareiškėjai, naudojantys duomenis tam pačiam (komerciniam arba nekomerciniam) tikslui.

Įvertinusi tai, kad pareiškėjas į atsakovę kreipėsi prašydamas suteikti informaciją ir, atsižvelgdama į aptartą teisinį reguliavimą, Komisija daro išvadą, jog ginčas tarp šalių iš esmės kilo ne dėl administracinių sprendimų teisėtumo, o būtent dėl pareiškėjo teisės gauti informaciją įgyvendinimo tinkamumo. Komisija pažymi, kad nagrinėdama pareiškėjo skundą vertins, ar Skundžiamame rašte 1 ir Skundžiamame rašte 2 pateikta informacija atitinka Įstatymo 6 straipsnyje nustatytus principus, taip pat VAĮ ir Taisyklių nuostatas tiek, kiek jos taikomos prašymų suteikti informaciją nagrinėjimui.

Komisijoje nagrinėjamos bylos ribas apibrėžia suinteresuoto asmens kreipimasis dėl tam tikro sprendimo priėmimo ar informacijos suteikimo ir viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas ar atlikti veiksmai.

Iš rašytinės bylos medžiagos nustatyta, kad pareiškėjas kreipėsi į atsakovę 2025-12-10 prašymu „Dėl informacijos pateikimo“, kuriame suformulavo Klausimą 1. Prašyme nebuvo konkretizuota, kokių tikslu yra prašoma pateikti šią informaciją.

Administracija *Skundžiamu raštu 1* pateikė pareiškėjui išaiškinimą, kad Administracijos Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjo (pareiškėjas specializacija – strateginis ir finansinis planavimas savivaldybėje bei savivaldybės biudžeto rengimas ir kontrolė) atliekamas funkcijas reglamentuoja Lietuvos Respublikos teisės aktai bei jo pareiškėjas prašymas; darbuotojas, atliekantis minėtas funkcijas, jas turi išmanyti ir atlikti, vadovaudamasis nurodytais teisės aktais.

Nesutikdamas su atsakovės atsakymu, pareiškėjas pakartotinai kreipėsi į atsakovę 2025-12-16 prašymu „Dėl informacijos pateikimo“, akcentuodamas, kad atsakovė neatsakė į Klausimą 1; taip pat prašė atsakyti į Klausimą 2.

Atsakovė Skundžiamu raštu 2 informavo, kad dalyje dėl Klausimo 1 atsisako nagrinėti VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto pagrindu, numatančiu, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi ir pareiškėjas nepateikė naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Dėl Klausimo 2 pateikė atsakymą, kad Skundžiamo rašto 1 rengėja yra V. D., Administracijos Teisės, personalo ir civilinės metrikacijos skyriaus vedėja, o jį pasirašė Administracijos direktorė J. M.

Atsižvelgiant į VAĮ 2 straipsnio 10 bei 12 dalyse pateikiamus prašymo bei skundo sąvokų apibrėžimus bei pareiškėjo 2025-12-10 ir 2025-12-16 prašymų „Dėl informacijos pateikimo“ turinį, kuriuo keliamas Klausimas 1, bei 2025-12-16 prašyme suformuluoto papildomo klausimo dėl Skundžiamo rašto 1 rengėjų, sprendžiama, kad pareiškėjas į Administraciją kreipėsi prašymu, nenurodytu Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, į kurį turi būti atsakoma laisva forma, t. y. tokia asmens kreipimosi į viešojo administravimo subjektą forma, kuri nėra susijusi su besikreipusio asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu bei kuria prašoma atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus.

Teisės aktuose viešojo administravimo subjektui deleguotų veiksmų atlikimas taip pat siejamas su administracinės paslaugos teikimu. Pagal VAĮ 2 straipsnio 1 dalį administracinė paslauga suprantama kaip VAĮ reglamentuojama viešojo administravimo veikla, susijusi su dokumentų išdavimu ar informacijos teikimu. Įvertinus pareiškėjo 2025-12-10 ir 2025-12-16 prašymų „Dėl informacijos pateikimo“ turinį, darytina išvada, kad pareiškėjas kreipėsi su prašymu pateikti informaciją.

LVAT praktikoje išaiškinta, kad, vertinant VAĮ bei Taisyklių nuostatas, ginčas dėl atsakymo į prašymą pateikti informaciją, kuriuo teikiama tik informacija, nėra teisės taikymo aktas (VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktai) ir neturi atitikti VAĮ turinio reikalavimų, administraciniame teisme (Komisijoje) gali būti nagrinėjamas ginčas tik dėl atsakymo į prašyme pateiktus klausimus pakankamumo aspektu, bet ne jo (atsakymo) teisėtumo ir pagrįstumo aspektais (*žr., pvz., LVAT 2021-11-10 nutartį administracinėje byloje Nr. A-3145-624/2021, 2021-11-24 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-3113-629/2021*).

Išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (*žr., pvz., LVAT 2012-02-13 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-97/2012*).

LVAT, aiškindamas informacijos tikslumo ir išsamumo principus, yra konstatavęs, kad Įstatymas nustato institucijos ar įstaigos pareigą prašančiam asmeniui pateikti turimo, o ne asmens norimo gauti, turinio informaciją (taip pat ir informacijos kiekio prasme) (*žr., pvz., 2015-04-21 nutartį administracinėje byloje Nr. A-1090-624/2015 ir kt.*).

Įvertinus Skundžiamo rašto 1 turinį matyti, jog jame suformuluotas atsakymas, atitinkantis pareiškėjo 2025-12-10 prašymo turinį, todėl jo panaikinimui pagrindo nėra. Komisija sutinka su atsakovės atsiliepime į skundą pateiktu argumentu, kad pateiktas klausimas buvo sąlyginis: „ar Administracijos Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjo pareigas galėtų eiti asmuo, kuris negali įvardyti Prienų rajono savivaldybės biudžeto dydžio.“ Pareiškėjui prašyme suformulavus abstraktaus pobūdžio klausimą, susijusį su konkrečioms pareigybėms priskiriamomis funkcijomis, atsakovė pagrįstai pateikė bendrojo pobūdžio informaciją, t. y. paaiškino, kad įvardinto skyriaus vedėjo funkcijos nustatytos pareigybės aprašyme, jis veikloje turi vadovautis teisės aktais.

Su Skundžiamu raštu 2 pareiškėjas nesutinka dėl to, kad atsakovė pareiškėjo 2025-12-16 prašymą dalyje dėl Klausimo 1 atsisakė nagrinėti VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto pagrindu. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad atsakovė Skundžiamu raštu 1 neatsakė į Klausimą 1, todėl atsakovė neturėjo pagrindo atsisakyti nagrinėti šio prašymo kaip pakartotinio.

Komisija, sprendama, ar atsakovė pagrįstai paliko nenagrinėtą pareiškėjo 2025-12-16 prašyme nurodytą Klausimą 1, visų pirma vertina, ar pareiškėjas į atsakovę kreipėsi pakartotinai tapačiu klausimu. Palyginus pareiškėjo 2025-12-10 ir 2025-12-16 prašymų „Dėl informacijos pateikimo“ turinį, kuriuo keliamas Klausimas 1, Komisijos vertinimu, net lingvistine išraiška pareiškėjo Klausimo 1 formulotės yra identiškos, be to, nei viename iš prašymų nėra pagrindimo, koku tikslu yra prašoma atsakyti į klausimą, nėra nurodyta kitų reikšmingų aplinkybių.

Remiantis LVAT praktika, tapachiais skundais (prašymais) gali būti pripažinti tik tuomet, kai yra tapatūs visi trys elementai – šalys, skundo (prašymo) dalykas ir skundo (prašymo) pagrindas.

Nagrinėjama atveju, visi trys elementai sutampa. Iš LVAT formuojamos praktikos matyti, kad draudimas vykdyti pakartotinę administracinę procedūrą netaikomas tik tais atvejais, kai asmens pakartotinis prašymas priimti sprendimą yra ne dėl to paties dalyko ir (ar) ne tuo pačiu pagrindu (žr., pvz., LVAT 2014-06-05 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-762/2014; 2014-05-29 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-736/2014).

Komisija sutinka su atsakovės pozicija, kad pareiškėjo 2025-12-16 prašyme keliamas Klausimas 1 yra iš esmės dėl to paties dalyko, dėl kurio jau yra priimtas ankstesnis Skundžiamas raštas 1 ir pareiškėjas apie priimtą atsakymą yra tinkamai informuotas.

Apibendrinant konstatuotina, kad atsakovė Skundžiamame rašte 2 turėjo pagrindą remtis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu bei pareiškėjo 2025-12-16 prašyme suformuluoto Klausimo 1 nenagrinėti. Teikiamų prašymų, kartojant klausimus dėl to paties dalyko, nagrinėjimas negali būti neapibrėžtas, begalinis ir savitikslis, nes viešojo administravimo subjektų, tame tarpe ir savivaldybės veikla, negali būti grindžiama ir vertinama tik formaliais kriterijais, ar pažodžiui atsakyta į keliamus klausimus, kas neatitiktų nei racionalumo, nei ekonomiškumo principų.

Kaip minėta, pareiškėjas 2025-12-16 prašyme buvo suformulavęs ir naują prašymą atsakyti į Klausimą 2, t. y. ar Skundžiamame rašte 1 pateiktą poziciją suformavo tik jame įvardyti Administracijos darbuotojai. Skundžiamame rašte 2 atsakovė įvardijo minėtą raštą rengusią ir pasirašiusią valstybės tarnautojas, kitų asmenų, dalyvavusių rengiant atsakymą pareiškėjui, nenurodė, todėl nėra jokio pagrindo abejoti, kad ir į šį klausimą, įvertinant Klausimo 2 formuluotę, pareiškėjui buvo atsakyta. Pažymėtina, kad pareiškėjas skunde Komisijai jokių argumentų dėl Skundžiamo rašto 2 dalies, kuria atsakyta į Klausimą 2, nenurodė.

Apibendrinama Komisija sprendžia, kad tenkinti pareiškėjo skundo reikalavimą – panaikinti Prienų rajono savivaldybės administracijos 2025-12-16 raštą Nr. R3-5982 ir 2025-12-17 raštą Nr. R3-6044, remiantis pareiškėjo argumentais, nėra jokio pagrindo, todėl pareiškėjo skundas šioje dalyje atmetinas.

Netenkinus skundo reikalavimo panaikinti Prienų rajono savivaldybės administracijos 2025-12-16 raštą Nr. R3-5982 ir 2025-12-17 raštą Nr. R3-6044, tais pačiais motyvais atmetinas ir išvestinis reikalavimas – įpareigoti atsakovę išsamiai atsakyti į pareiškėjo 2025-12-10 prašyme pateiktą klausimą.

Likusieji šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturintys tiesioginės juridinės reikšmės kilusio ginčo išsprendimui iš esmės, todėl detaliau nedėstyti ir neanalizuotini.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo S. Z. skundą atsakovei Prienų rajono savivaldybės administracijai atmesti kaip nepagrįstą.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė
Komisijos nariai

Birutė Pranevičienė
Daiva Bereikiene
Lionela Gelmanienė
Beata Labutyte